

Svätý a veľký štvrtok (pred Paschou).

Parémie na večerni s liturgiou sv Bazila Veľkého

Ex 19, 10 - 19 Pán povedal Mojžišovi: „Chod' k ľudu a postaraj sa o ich posvätenie dnes a zajtra! Aj šaty nech si vyperú. Nech sa pripravia na tretí deň, lebo na tretí deň zostúpi Pán pred očami všetkého ľudu na vrch Sinaj. Vyznač ľudu hranice dookola a prikáž: ‚Neopovážte sa vystúpiť na vrch alebo dotknúť sa jeho úpätia! Každý, kto sa dotkne vrchu, naisto zomrie!‘ Takého sa však nesmie dotknúť ruka, nech je ukameňovaný alebo šípom zastrelený. Ani človek, ani zviera nesmie ostať nažive! Keď zaznie roh, nech vystúpia na vrch.“ Nato Mojžiš zostúpil z vrchu k ľudu a posvätil ho a oni si oprali odev. A ľudu prikázal: „Budte pripravení na tretí deň! Nedotýkajte sa nijakej ženy!“ Keď nastal tretí deň, začalo za rána hrmieť a blýskať sa. Hustý mrak zakrýval vrch a silno zaznieval zvuk rohu. I chvel sa strachom všetok ľud v tábore. Mojžiš však vyviedol ľud z tábora v ústrety Bohu a oni sa postavili pod samým vrchom. Vrch Sinaj bol celkom zahalený v dyme, lebo Pán zostúpil naň v ohni, a dym vystupoval z neho ako z pece. Celý vrch sa hrozne triasol. Zvuk rohu bol čoraz silnejší. Mojžiš hovoril a Pán mu odpovedal v hrmení.

Jób 38, 1-23. 42, 1-5 Pán povedal Jóbovi cez búrku a oblaky: „Kto je ten, čo predo mnou skrýva úmysel, v srdci zdržiava slová a myslí si, že sa predo mnou skryje?! Prepáš si bedrá ako muž – ja sa ťa budem pýtať a ty mi odpovedaj! Kde si bol, keď som zakladal zem? Zvestuj mi to, ak máš o tom poznanie! Ak to vieš: Kto určil jej rozmery?! A kto ju obvinul stáby povrázkom? Na čom sú upevnené jej stĺpy? A kto položil jej uholný kameň? Keď vznikali hviezdy, všetci moji anjeli ma chválili veľkým hlasom. More som ohradil bránami, keď sa vylievalo a vychádzalo z lona svojej matky. Stá odev som mu pridelil oblak, hmlou som ho obvinul. Ustanovil som mu hranice, nasadil som závory aj brány. A povedal som mu: ‚Potiaľ prídeš a ďalej neprekročíš, ale v tebe samom sa budú rozbíjať tvoje vlny.‘ Azda pri tebe som zhotovil rannú žiaru? Zornica pozná svoj poriadok, aby zachytila krídla zeme a bezbožných z nej zmietla. Azda ty si zobral hlinu a stvárnil si živočích, usadil si na zemi toho, čo rozpráva? Odňal si svetlo bezbožným a rozbil si rameno pyšných? Prišiel si k morským prameňom a prehládal si priepasť? Azda sa pred tebou od strachu otvárajú brány smrti, azda sa ťa zľakli vrátnici podsvetia, keď ťa uzreli? Spoznal si šírku toho, čo je pod nebom? Povedz mi teda, aká je! V ktorej krajine prebýva svetlo a kde má svoje miesto tma? Azda ma privedieš na ich hranice, azda poznáš ich chodníky? Viem, že vtedy si sa zrodil, počet tvojich rokov je veľký. Azda si prišiel k pokladniciam snehu a videl si pokladnice ľadovca? Azda ťa poslúchajú v

hodine nepriateľov, v deň bojov a vojen?“ Jób odpovedal Pánovi: „Viem, že všetko môžeš a nič ti nie je nemožné. Kto pred tebou skryje úmysel? Kto zadržiava slová a myslí si, že ich pred tebou utají? A kto mi zvestuje, čo som nevedel, veľké a obdivuhodné veci, ktoré som nepoznal? Počúvaj ma, Pane, aby som aj ja hovoril: Budem sa ťa pýtať a ty ma pouč. Veď predtým som ťa počúval sluchom ucha, no teraz ťa moje oko videlo.“

Iz 50, 4 - 11 Pán mi dáva jazyk vyučovania, aby som vedel, kedy je potrebné povedať slovo. Zavčas rána ma prebúdza a dal mi ucho, aby som počúval. Pán mi otvoril ucho, a ja som neodporoval, nazad som neustúpil. Svoj chrbát som nastavil tým, čo bili, a svoje líca tým, čo trhali, tvár som si neskryl pred potupou a slinou. Pán, Pán, mi pomáha, preto nebudem zahanbený. Preto som si zatvrdil tvár sťa kremeň a viem, že sa nezahanbím. Blízko je, čo mi dá za pravdu, kto sa chce pravotiť so mnou? – Postavme sa zoči-voči! Kto je mojím žalobcom? - Nech pristúpi ku mne! Hľa, Pán, Pán, mi pomáha, kto ma odsúdi? Hľa, všetci sa zoderú ako rúcho, moľ ich zožerie. Kto z vás sa bojí Pána, kto čuje hlas jeho služobníka, kto chodí v tmách a nemá žiary, nech dúfa v meno Pánovo a spolieha sa na svojho Boha! Hľa, všetci, čo zažihate oheň a opasujete si fakle, vstúpte do žiary svojho ohňa a do fakiel, čo ste roznieťili. Z mojej ruky sa vám to stane, budete ležať v bolestiach.

Apoštol na večierni s liturgiou sv Bazila Veľkého

149. začalo (1 Kor 11, 23 - 32) Bratia, ja som od Pána prijal, čo som vám aj odovzdal, že Pán Ježiš v tú noc, keď bol zradený, vzal chlieb, vzdával vďaky, lámal ho a povedal: „Toto je moje telo, ktoré sa za vás láme; toto robte na moju pamiatku.“ Podobne po večeri vzal čašu a hovoril: „Táto čaša je nová zmluva v mojej krvi. Toto robte, kedykoľvek ju budete piť, na moju pamiatku.“ A tak vždy, keď budete jesť tento chlieb a piť túto čašu, zvestujete Pánovu smrť, kým nepríde. Kto by teda jedol chlieb alebo pil Pánovu čašu nehodne, previní sa proti Pánovmu telu a krvi. Nech teda človek skúma sám seba, a tak je z toho chleba a pije z tej čaše. Lebo kto je a pije nehodne, nerozoznávajúc Pánovo telo, ten si je a pije odsúdenie. Preto je medzi vami veľa slabých a chorých a mnohí umierajú. Keby sme súdili sami seba, neboli by sme súdení. Ale keď sme súdení, Pán nás napráva, aby sme neboli odsúdení s týmto svetom.

Evanjelium na večierni s liturgiou sv Bazila Veľkého

Mt 107. začalo (26, 1b - 20 + Jn 13, 3 - 17 + Mt 26, 21 - 39 + Lk 22, 43 - 45a + Mt 26,40 - 27,2)